

رج یاد

سینا

پچ یاد

سپتارینہ

کای ک

کای ک

रिहिज याद

with Regards to
Respected Dr. B. L. koul
-from

Sunita
21-6-01

सुनीता रैना

یہ کتاب ہندی ساری حقوق پر مبنیہ ہندو مت و مہاتوا۔

کتاب ہندو مت و مہاتوا	ریج یاد
مہاتوا	مہاتوا
تیداد	۲۰۰
مہاتوا	۱۰۰ (اکھ ہتھ رو پیہ)
کتابت	موتی لال مہاتوا
پریس	جے۔ کے۔ آفسٹ، نیو دہلی
چھاپن ڈری	۲۰۰۱ء
سیلنگ پتاہ	۱۔ ناگراد ادبی سنگم جوم
	۲۔ دے بھو پٹرکاشن سوہی
	دہار۔ بوری جوم
	۳۔ مہاگن ایسٹیس شاپار
	گاردون۔ سائے آباد
	یو۔ پی

ये'मि किताबि हुँन्ध साऽरी हों'कूक छि मुसनिफायि
हुँन्दि नोंवु मऽफूज

किताबि हुँद नाव	:	'रिहिज याद'
लेखिका	:	सुनीता रैना
म्वल	:	१००. (अख हथ र्वपयि)
किताबत	:	मोती लाल मसरूफ
प्रेस	:	जे.के. आफसे'ट, नई दिल्ली
छापन् सन्	:	2001
देवनागरी लिपि अत्रन	:	पी. एन. कौल "सॉयिल"
तेदाद	:	200

मेलनुक पताह —

१. नागराद अदबी संगम्, जो'म।
२. वयभव प्रकाशन, सूर्य विहार, बोर्डी, जो'म।
३. महागुन एस्टेट्स, शालीमार गार्डन, सायेआबाद, यू. पी.।

پینہ نس ٹاٹھس مائس ماجر
ہیشہ ناو

سپتارینہ

पनुँनिस टॉठिस
मॉलिस तूँ माजि हुँन्दि
नावुँ

—सुनीता

گزارش

ترجیح یاد چھ مینا گنہ بونج کا شرشار سو مبرن۔ اتھ منتر چھنہ سا تھر
 شک زمینا تخلیقہ روزہ داریا ہن رساں منتر چھان یتھہ متی سے پٹن کلاہہ کتاہی
 صورتس منتر چھاپ کرنک شوق دھنڈیاو۔ پننہ شاعری متعلق پانے کینہہ وٹن گیشا ہن
 نظاں منتر چار گئی۔ تنکیا نہ پرتھ کائنہ چھ پننہ تخلیق ٹھیکھ تہ کھنہ پایہ باسان چاہے
 مہ کینا نہ آسہ نہ اوگر تھوگر تہ دسو پایہ۔ بہر حال اکس تخلیق کارس یم تہ حالات پاس
 اندر کبھی پیش چھ ہوان یا بہو حالاتو منتری مہ گذراں چھ — چھ تھس دلس تہ دماغ
 اثر انداز کران۔ چونکہ اکھ شاعر چھ سماجس منتر ساں باسان تو کونچھنہ سہ سماجس
 منتر سپن والہن حالاتو نشہ پان ہیکان چھ تھادھ۔ لہذا یہ کینترھا سماج دوان
 چھس تھن چھ شاعر لفظن ہنہ وردن لاگھ سماجس برو تھر کہ تھادوان۔

دھن دھن پٹن ہن ورہی ہن منتر سپن تھن کینترہ حالات پاو بہو اخلاقی
 قدر ہمسار کر پیٹہ کز کا شرلو اشہ کز چشمو کز ٹون دل ہور۔ کا شرن پھور راوان
 تیرول مہ نادون تھوونکھ وٹنس لہون یس خبر کینٹس کالس کہ چھ منتر آر کر تھن
 روز۔ لہذا یہ سورہ مد نظر تھادھ مے بہ کینترھا وہ نہ لہون وتی تھووم خلوصہ
 ساں پیش تنکاز یاد وڈتر چھنہ کائنہ تہ بخشان تمہ کز باسہ ہرن والہن اتھ
 منتر پھولہ ہنن تہ مشک تھہ پونن گہ لابن ہنہ انہار تہ تہ کز ٹونہ دل
 ہار ہنن کلاں ہنہ دود موت وچھ۔

بہ چھس شری مکھن لال کنول جینو، یم پانہ تہ بڑ پائیو شاعر تہ منظوم
 نوپس چھ، وڈھ والو شکر کران، تنکیا نہ تمو کوڑ مے بہ چھاپ کرنس منتر پرتھ
 رنگہ اتھ رڈٹ۔

गुजरािश

रिहिज याद छे' म्याँन्य ग्वडनिच शारुँ सो'म्बरन ।

अथ मंज छुनुं कांह शक जि म्यानि तखलीकुँ रोजुँ वारयाहन रिसालन मंज छपान, ये'मि सँत्य मे' पनुन कलामुँ किताबी सूरतस मंज छाप करनुक शौक व्वपद्याव । पनुनि शौयरी मुतलक पानय के'ह वनुन गँयि म्यान्यन नजरन मंज चौर्यगी । तिक्याजि प्रथ काँसि छे' पनुँन्य तखलीक ठीख तुँ थदि पायि बासान चाहे सु क्याजि आसि नुँ ओ'गुर थो'गुर तुँ वँस्य पायि । बहर हाल अँकिस तखलीक कारस यिम ति हालात पानस अँद्य पँख्य पेश छि यिवान, या यिमव हालातव मँज्य सु गुजरान छु, छु तसुँदिस दिलस तुँ द्यमागस मुताँसिर करान । चूँकि अख शौयिर छु समाजस मंज लसान, बसान तवुँ किन्य छुनुँ सु समाजस मंज सपदन वाल्यव हालातव निशि पान ह्यकान मुछि थौविथ । लिहाजा यि कँछा समाज दिवान छुस तँथ्य छु शौयिर लफज्जुन हुंद वरदन लौगिथ समाजस ब्रौह कनि थावान । पँत्यम्यन दँहन वुहन वँर्ययन मंज सपुँद्य तिथ्य के'ह हालात पाँदुँ यिमव इखलौकी कदरुँ मिसमार करि ।

ये'मि किन्य काँशर्यव अशि कनि चँशमव खूनि दिल होर । काँशर्यन फो'र रावन त्यो'ल । सु तावन थो'वनख वक्तन ललुँवुन युस खबर कूँतिस कालस क्वछि मंज और कँरिथ रोजि । लिहाजा यि सोरुय मदि नजर थौविथ मे' यि कँछा वौन्दि ललुँनोव तिय थोवुम खो'लूँ सान पेश तिक्याजि यादुँ वो'तुर छुनुँ काँसि ति बखशान । तमि किन्य बासि परन वाल्यन अथ मंज फवलुँवुँन्यन तुँ मुशुँक छटुँवुँन्यन ग्वलाबन हुंद अनुँहार ति तुँ कुनि खूनि दिल हारुँवुँन्यन गुलालन हुंद दो'दमुत वछ ति ।

वुँ छस श्री मक्खन लाल 'कंवल' जियिन्य, यिम पानुँ ति बडि पायिक्य शौयिर तुँ मजमून नँवीस छि, वछि बौलिंजि शुकरानुँ करान तिक्याजि तिमव को'र मे' यि किताब छापकरनस मंज प्रथ रंगुँ अथुँ रो'ट । म्यानि खँदमँच हुंद एतराफ करुन पजि ये'तीनस ।

सुनीता रैणा

बोर्डी, जो'म

غزل

نہ سکونِ دُک نہ سہارِ کُتھ
وہ لہ راتھا کر پانہ نیا پج کُتھ

کر گیندنا آنا پڑانی پاٹھو
کس کر گیندو نہ لہ کچا پج کُتھ

چون خونِ جگر دل گندس کُتھ
دہرہ ہے وہ لہ کر سہہ زارِ کُتھ

وَن تھیک تھیک کس نش چھپ کُتھ
گر گر چانے انہا پج کُتھ

پیر زھینرک پینہ زانہر باس دہم
زچھو زچھو تھو دہم شہا پج کُتھ

गजुल

न सो'कून दिलुक न सहारुँच कथ ।
व्वलुँ राथा कर पानुँन्यारुँच कथ ॥
कर ग्युंदुना असुना प्रॉनी पॉठ्य ।
बस कर गिंदुँवुनि ल्वकुँ चारुँच कथ ॥
चो'न खूनि जिगर दिल गिंदुँनस क्युत ।
दिमुँहय व्वलुँ कर समुँचारुँच कथ ॥
वन थे'क्य थे'क्य कस निश छनुँ कॅरमुँच ।
गरि गरि चाने अनहारुँच कथ ॥
परुँ छे'निरुक यिनुँ ज़ांह बास दिहम ।
रॅछ रॅछ थे'व्यज्यम शे'हजारुँच कथ ॥

غزل

صبر کر گنڈ اُشس مو دار تانمھ
کفن ادریم گزہم بینہ بار تانمھ

بہ چھا سا پوز اچھن چانن تہ شہلاب
مرہ ان مے تہ اوش پڑ ولہ مو بار تانمھ

ترے از نکھ دین پیسی میانس جناس
پتو کیا گو بنکھ زن یار تانمھ

ترے اوسمھ سوچمت شاید پیے ساتھ
مے چھتو از جامہ کر وپدار تانمھ

پڑ وچھ یکدم کڈن کوتاہ سفر چھم
پتہا روتے پتہا پڑ تہ رھار تانمھ

گزہن رھینہ تہیمہ تہیمہ زانہہ پڑ ترا کر
پئے سکاھن پئے یقہار تانمھ

गजुल

सबूर कर गंड अँशिस मो दार तामथ ।
कफन अँदर्यम गछ्यम. यिनुँ बार तामथ ॥
यि छा सौं पो'ज अँछन चान्यन ति सँहलाब ।
मँ अन मे'ति ओ'श चुँ वलुँ मो हार तामथ ॥
चे' अज नख ह्युन पे'यी म्यॉनिस जनाजस ।
पतव क्याह गव बनख ज़न यार तामथ ॥
चे' ओसुथ सूंचमुत शायद यिहय साथ ।
मे' छे'त्य अज जामुँ कर दीदार तामथ ॥
चुँ वुछ यकदम कडुन कोताह सफर छुम ।
पताहँ रो'स्तुय पताह चुँ ति छार तामथ ॥
गछन छयनुँ तिम ति यिम ज़ांह मीत्यमुँत्य ऑस्य ।
युतुय समखुन युतुय यकरार तामथ ॥

غزل

بہارن ہنڈ اثر چھپے وہ ذی بہارن
توے چھپے کانہہ فرق گامن شہارن

ردوان بلبل نہ گل زن گرد لیتھو تھ
ددا چھپے تو ہوا اُڑی کے بہارن

تے ما چھے سوئے پھلیا چھاثر زانہ
تے نیوئے دل توے ہر دک نظارن

مے چھم تھیں تھار گندمت بونہ اندر پیکر
توے زولس بہ بینہ زبہ ذی شہارن

یئس گر رود تس کیا رُود باقی
گرس منتر چھے قرارا بے قرارن

صبر کر صبر ہے حاصل مودر پھل
مہ ون کیہنہ زہر لگہ چھو کہ لہ امارن

गजुल

बहारन हुंद असर छुनुं व्वन्य बहारन ।
तवय छे'नुं कांह फरुंक गामन शहारन ॥
रिवान बुल्लुल तुं गुल ज़न गरदि लिथुंविथ ।
दवा छुनुं तवुं हवा अँज्यकुय ब्यमारन ॥
चे' मा छय सौतुं फुलया छाँवमुँच ज़ांह ।
चे' न्यूनय दिल तवय हरदुँक्य नज़ारन ॥
मे' छुम छे'पि छारि ग्युदमुत बोनि अँद्य पँक्य ।
तवय ज़ोलुस बुँ ये'म्य दजुँवुँन्य शहारन ॥
ये'मिस गरुँ रोव तस क्याह रूद बाकुँय ।
गरस मंज छुय करारा बे करारन ॥
सबुँर कर सबरुँसुँय हाँसिल मो'दुर फल ।
मँ वन के'न्ह जीर लागि छ्वकुँ लद अमारन ॥

غزل

شیخ آو بدل ہتھ راتھ سحر
برنتر برنتر گنتر کھ کوڈ راڈ پھر

کس رڈے مچکے سر ریج سکل
زن گاش زھہ کوگا نیسہ نظر

نہ دُون نم کیہ نہ ہیوئن رختہ
دھ گومتے شر ہتھ گو سہ پز

وہہ ہاوکھ تنہا کوٹ دُراست
وچہ دُرتھ پزاران راہ گڈر

گودلہ چین تارن زہرا دتھ
میراہ کشن کور زبرد زبر

गजुल

शे'छ आव बदल ह्यथ राथ सहर ।
बुंज बुजं गँजिथ को'ड रॉच पँहर ॥
कस रुजुँय सुबहुँकि सिर्य यिच कल ।
जंन गाश छवक्यव काँपेयि नजर ॥
नय वो'ननम के'न्ह न ह्यो'तुन र्वखसथ ।
दिथ गव मे' मचर ह्यथ गव सु पजर ॥
वतुँ हावुख तनहा को'त द्रामुत ।
वछ दौरिथ प्रारान राह गुजर ॥
गव दिलुँचन तारन जीरा दिथ ।
मिजराबुँ खशन को'र जेरो जबर ॥

غزل

حیا قی نہ افسانہ باسان چوئے
مہل غم مئے دیتقم چھ امان چوئے

نظم تل مئے یسیر از مئے لیکھن پین مں
مئے پشیرے خبر چھم بہ لیکھان چوئے

یہ کمر وون ز لوس چھ انہار بدلان
بہ کھوژان یہ ما آسر ایلان چوئے

بہ کوتاہ وئے داستان انتظارک
نظر آچھ گاکشتر مئے ارمان چوئے

نصو ہر تھ بیو اشس دار لچتر
سہارس مئے رڈمٹ چھ آسان چوئے

شزر چانہ لوکک مئے سس چتھ چھ آمت
چھ پیمانہ بڑی بڑی تہ مس دان چوئے

गजुल

हयाँती तूँ अफसानुँ बासान चोनुय ।
म्वलुल गम मे' द्युतथम छु एहसान चोनुय ॥
कलम तुल मे' बे'यि अज मे' लेखुन पनुन मन ।
मे' यीचुँय खबर छम बूँ लेखान चोनुय ॥
यि कैम्य वो'न जि लोलस छु अनहार बदलान ।
बूँ खोचान यि मा आसि एलान चोनुय ॥
बूँ कोताह वनय दास्तान इन्तिज़ारुक ।
नज़र आछि गौँमुँच मे' अरमान चोनुय ॥
तसँवुर हँरिथ प्यव अँशिस दार लँजमुँच ।
सहारस मे' रो'टमुत छु अस्तान चोनुय ॥
मद्दर चानि लोलुक मे' मस चथ छु आमुत ।
छि पयमानुँ बैर्य बैर्य तूँ मसवान चोनुस ॥

ولہ

باوا گزادِ میانہ ہنچہ گزہ تہس تو
 دلو بوز چانے مہکھ میانی زار
 ون تہس زکن تھاو لولہ آلوں تو
 دلو بوز چانے مہکھ میانی زار

تھمہ کڑی تھے تہس دامانس تو
 میانے لوک کڑتھ اظہار
 پوشے درشن پڑ کڑ زہس استو
 دلو بوز چانے مہکھ میانی زار

ڈپ زہس میانس اتھ پزارنس تو
 آخر چھا مانہنی وہ فی ہار
 ویرن ہنہر پانی چھم ہا پڑھ تو
 دلو بوز چانے مہکھ میانی زار

वीलुं

हा वावुं ग्रावुं म्यानि ह्यथ गछतस तो,
द्यवुं बोजि चाने म्वखुं म्योन्य ज़ार।
वनतस तुं कन थावि लोलुं आलुवस तो॥
द्यवुं बोजि चाने म्वखुं म्योन्य ज़ार॥ ०॥

थफ कॅरिथुंय तस दामानस तो,
म्याने लोलुक कॅरिथ इजहार।
पोशे वरशुन चुं कॅरयज्यस असतो॥
द्यवुं बोजि चाने म्वखुं म्योन्य ज़ार॥ ०॥

दॅप्यज्यस म्योनिस अथ प्रारनस तो,
ऑखुंर छा मानुंन्य व्वन्य हार।
वुम्बरन हुंन्ज़ चॉन्य छम हा पछ तो॥
द्यवुं बोजि चाने म्वखुं म्योन्य ज़ार॥ ०॥

آپ کثر میئون وار ٿو زهس تو
 بو ز تهه ميهه تنس پير ميئون عار
 ماس په روز هس پيال برنس تو
 دلو بو ز چانے مهه که ميائ زار

لو کچار سور تهه کیا به کرس تو
 آسم نکمھ بيلہ واره بار
 گچر سے آس هن هن بينه دستو
 دلو بو ز چانے مهه که ميائ زار

پنرک زون ياد از پاوس تو
 ميتهو آس بينه ٿرله لار
 لوٽ بور تهه نير بينه مئرس تو
 دلو بو ز چانے مهه که ميائ زار

گوہ ٻن تهه گز تهه ٻيک ٿو تهه ٻر تنس تو
 ميان اشه مهه کچر ٿرادي زهس بار
 زان تهه چھ لاگان آشنان مس تو
 دلو بو ز چانے مهه که ميائ زار

आरुँ कचर म्योन वारुँ वैन्यज्यसतो,
बूजिथ युथ तस यियि म्योन आर।
माय बूँ रोजुहस प्यालुँ बरनसं तो॥
द्यवुँ बोजि चाने म्वखुँ म्योन्य जार॥ ०॥

त्वकुँचार सूरिथ कया बूँ करसतो,
आस्यम नखि ये'लि वाराह बार।
गैजमुँच मे' आसि हन हन बे'यि वसतो॥
द्यवुँ बोजि चाने म्वखुँ म्योन्य जार॥ ०॥

पजरुक ज्वन याद अज पावस तो,
युथनो आस्यस बे'यि चलुँलार।
लो'त बोर ह्यथ नेरि बे'यि मैजिलस तो॥
द्यवुँ बोजि चाने मोंखुँ म्योन्य जार॥ ०॥

ग्वडुँन्यथ गैछिथ ड्यकुँ नो'मूरिथ चुँ तसतो,
म्यानि अशि म्वखतुँक्य त्रौव्यज्यस हार।
जौनिथ छु लागान अन्जान मस तो॥
द्यवुँ बोजि चाने म्वखुँ म्योन्य जार॥ ०॥

غزل

سُہ چھ پھیران از بیابانِ مَنز
سُہ چھ شابلِ دودِ دیوانِ مَنز

گر کینِ مَنزِ ڈیرن پھیر دی دیا
تھانڈن لہ کچار سنانِ مَنز

پتھ کال تہ پیر کھن ہنر داشت
چھلہ چھانگر گئیہ وارنِ مَنز

گر رادِ تھ چھنہ منظورِ تہس
کینہ روزنِ بڈین مکانِ مَنز

اتھو پیرنہ تہ کینہ چین کینہ نے پٹھ
بنہ گر تہس آنن فانِ مَنز

آوش ہور سہ داتھو پاٹھین از
اُسو آسو پگاہ سہ دامنِ مَنز

गजुल

सु छु फेरान अज बयाबानन मंज ।
सु छु शॉमिल व्वन्य देवानन मंज ॥
गरिक्यन मे'चि डेरन फ्युर दीदी ।
छांडुन त्वकचार सुनसानन मंज ॥
पथकाल तुँ पुरखन हुँज वरासत ।
छलुँ छांगुरि गॅयि वॉरानन मंज ॥
गरुँ रॉविथ छुनुँ मंजूर तॅमिस ।
कुनि रोजुन बड्यन मकानन मंज ॥
अँथ्य पुरनि तुँ कुँनुँचन कनिनुँय प्यठ ।
बनि गरुँ तस आनन फानन मंज ॥
ओ'श होर स्वदामुँन्य पॉट्यन अज ।
अँस्य आसव पगाह स्वदामन मंज ॥

غزل

کیا گوئے نثر رکِ شیتھ اثر
پتہ بڑوٹھ ڈیوٹھم بس کھنر

پینے نے چھ وڈناوان دویں
چھ کائنسہ باسان بیتہ بکر

پتہ کس وٹو تیلہ سنگدل
پرٹھ کانہہ نریم اسی اگر

کہتہ ہتھ کران شھمپہ میاڈچھے
مانے تھوان منیانی نظر

وق بدلیس چھینہ وق لگان
ودلسن ازیک پکھک ہزر

गजुल

क्याह गव मे' मचरुक त्युथ असर ।

पतुँ ब्रोतुँ ड्युंतुम बस कुन्यर ॥

पनुँनुय छु वदुँनावान दो'पुन ।

छुय काँसि बासान यिति बजर ॥

पतुँ कस वनव ते'लि संगदिल ।

प्रथ कांह नरुँम आसी अगर ॥

कथुँ हथ करान छवपुँ म्यौन्य छय ।

माने थवान म्यौनिय नजर ॥

वक बदलुँनस छुनुँ वक लगान ।

व्वलुँसुन अँज्युक पगुँहुक मचर ॥

غزل

پینے نے سوچے زہرہ برگو نالی
عرشہ ستمن فرش وائل

چاہن سوختن الماس پیتر
زیو کتر رچھرتے کتیاہ گالی

دگر دگر کتھ پیٹھ اناس
ہلکاری منور کتیاہ ڈالی

برم "ژول" سورے چوئے چون
استوتھ کور دیہ سند گر وائل

زائن گینک بوڈ آگر
زائن ماسا تراوان خالی

کرہ کھنڈتھ گو بجرس دروت
بوڈ گوئے متہ دکھ پیٹھ ژالی

गजुल

पनुंने सोंचि छरयर गव नाल्य ।
अर्शिक्य सितमन फर्शस वॉल्य ॥
चान्यन स्वखनन अलमॉस्य पे'त्य ।
जे'वि कूत्य रॅछ तय कौत्याह गॉल्य ॥
दगुं दगुं कथ प्यठ इन्सानस ।
हलकॉरय मगजव कूत्याह गॉल्य ॥
ब्रम "चोल" सोरुय चोनय चोन ।
असत्वथ को'र दयि सुंद गरुवॉल्य ॥
जानुन ज्ञानुक बो'ड् आगुर ।
जानुन मा सॉ त्रावान खॉल्य ॥
कर्म खंड्यथ गव बुजरस द्रोत ।
बो'ड गव सुय मति द्वख येम्य चॉल्य ॥

غزل

ہینے مشرق تھنہ رات کتھ
پھنہ جذبات یہ چھ زلیج کتھ

گر گر ما سہکھو پتھ پاٹھن
مانے چھ تھوان کتھ ساج کتھ

دڑ اچھن زلو گتھ میاڈ غزل
یہ چھ نتہ جانے حالات کتھ

اسہ نامتھ کیا اکھ باوتھ بس
اسہ کھرنہ چھ پانہ حیات کتھ

بیتر آس پتھن دامن دہر تھ
گرتھ تہن کھرنہ خارات کتھ

پھولادون گرتھ نیتھ باغ وک
سوتھس نہ کھرنہ دہرات کتھ

गजुल

यिनुं मॅशरिथ छुंनुंहम रातुंच कथ ।
छे' नुं जज़बातुंच यि छे' जातुंच कथ ॥
गरि गरि मा समखव यिथुं पॉठयन ।
माने छे' थवान कुनि सातुंच कथ ॥
दिच अछरन ज्यव गॅयि म्यॉन्य गजुल ।
यि छे' नतुं चाने हालातुंच कथ ॥
असि तामथ क्याह अख बावथ बस ।
असि करुंन्य छे' पानुं हयातुंच कथ ॥
ये'ति आसुन हे'छुन दामन वॅहरिथ ।
गछि तत्यन करुंन्य खॉरातुंच कथ ॥
फौलुंरावुन गछि न्यथ बाग दिलुक ।
सौतस न करुंन्य वॅहरातुंच कथ ॥

غزل

یہ دُعا میناؤ چھ بے قرار کُران
چشمہ چشمن چھ اعتبار کُران

چھم ہلم دارنگ سبب بیہ تی
نظر نظن چھ تار تار کُران

غم سٹھا دُور گیارے باس لوگم
نالہ رٹہ نس بہ چھس نہ آر کُران

از شکایت کہرڈ سٹھا دُشوار
بس بیٹھے وہڈ وفا چھ یار کُران

کرڈھ عالم تہ کیا کُشد عالم
بے کسن چھا سا کاتہہ شمار کُران

गजुल

मे'य दुआ म्यॉन्य छि बेकरार करान ।
चशमुँ चशमन छे' एतिबार करान ॥
छुम हलम दारुँनुक सबब बे'यि ती ।
नज़र नज़रन छे' तार तार करान ॥
गम स्यठा दूर गॅयि मे' बास लो'गुम ।
नालुँ रटुँनस बुँ छुस नुँ आर करान ॥
अज़ शकायथ करुँन्य स्यठा दुशवार ।
बस युथुय व्वन्य वफा छु यार करान ॥
क्रूठ आलम तुँ क्या कसुंद आलम ।
बे कसन छा सौँ कांह शुमार करान ॥

غزل

مے گیارِ ارمان ولسِ زہینہ گو اثرِ مین
اما لسنک سفر گو موخمر مین

چھ پرتھ کانہہ شام زینان غم چھ خلوکھ
چھ آسان موتہ بچھمت پرتھ سمر مین

چھ پرتھ کانہہ وتھ گیارِ از وارتہا
مے لوسم پچھمہ کوٹ گو ہمسفر مین

چھ شاید رود مت شرتنزدن مین
توے کھوثران خیالِ مین شہر مین

سہ سیر تیلہ تیلہ گرہن آہم مے رفعتھ
مے باسان آہم مے بس اکھ پھر مین

गजुल

मे' गँयि अरमान वटुँस्य छयुँ गव असर म्योन ।
अमा लसनुक सफर गव म्वखतुँसर म्योन ॥
छु प्रथ कांह शाम चेनान गम छु खलवख ।
छु आसान मोतुँ बुछमुत प्रथ सहर म्योन ॥
छे' प्रथ कांह वथ गँमुँच अज वारुँ तनहा ।
मे' लोसम चशमुँ को'त गव हमसफर म्योन ॥
छु शायद रूदमुत शर मँन्जिलन हुंद ।
तवय खोचान खयालन हुंद शहर म्योन ॥
सु यियि ते'लि ये'लि गछुन आस्यम मे' र्वखसथ ।
मे' बासान आसि सुय बस अख पँहर म्योन ॥

غزل

گیہ ناریج ہش کرکھ اگر نگر
وون لوکو زو لکھ پوہ شہر

وون پیری لوٹر دگامن کن
چھہ راجہ بہن وون شام و سحر

گو مشکل یزتس راجہ کرڈ
وون گاٹو اکر ننتہ کھسومزہر

بیتہ دار پتہ بر شرف پراوتہ وون
بیتہ نو وکھ لوکھن شہن اہر

ماہ پان کترکھ دل تہ بگر
تر بہر اوکھ ہے ہے تلکھ قہر

شب گردس بیلہ پھور ژور منس
گیہ ساپے بستی خاکستر

गजुल

गँयि नारुँच हिश क्रख अँगरुँ नगर ।
वो'न लूकव ज़ोलुख पूरुँ शहर ॥
व्वन्य फीरिय लूटुर्य गामन कुन ।
छुय रॉछ ब्युहुन व्वन्य शामो सहर ॥
गव मुश्किल यज़तस रॉछ करुँन्य ।
वो'न गाटुँल्य नतुँ ख्यमव ज़हर ॥
मे'ह दारि तुँ बर त्रोंपरॉविथ व्वन्य ।
बे'ह नोवुख त्वकट्यन शुर्यन अँहर ॥
माह पारन कतरुख दिल तुँ जिगर ।
त्रँह रॉविख हय हय तुलुख कँहर ॥
शबगर्दस ये'लि फो'र चूर मनस ।
गँयि सॉरुँय बैसती खॉकिस्त्र ॥

عزل

تس منتر دیشھ انہار پین
از یاد مے پھو لو کچار پین

نے خوش نہ فبرے غم کئے غم
باسان اوسم سمار پین

نے سوچن کتھ منتر تار دکھ
نہ وٹرار پے نے آزار پین

مستی تہ نثر مستان ہند
انکار پے نے اقرار پین

یکدم احساس زیر لجم
بٹر کال مے سمکھ یار پین

کتھ تولیہ گاٹلو پاسھر کرم
رخصتھ مے کورم لو کچار پین

गजुल

तस मंज डींशिथ अनहार पनुन ।
अज याद मे' प्यव ल्वकुँचार पनुन ।।
नय ख्वश न खबर नय गमुँकुय गम ।
बासान ओसुम संसार पनुन ।।
नय सौंचुन कथि मंज चारुँन्य कथ ।
न व्यचार तुँ नय आचार पनुन ।।
मँसती तुँ मचर मस्तानन हुंद ।
इनकार तुँ नय इकरार पनुन ।।
यक दम एहसासस जीर लँजिम ।
यँचकॉल्य मे' समखुम यार पनुन ।।
कथ तूलिथ गाटुँल्य पॉट्ये कँरुँम ।
ख्वसथ मे' कोरुम ल्वकुँचार पनुन ।।

شیریل شاه

بیست شرفه در گزشت تانہ امارن ہند
بیست نہ گہون شیہ جارجن ہند
بیست سزای کہ ولہ جامہ فصل
تتہ گیوی زن پھولہ و فی میا ز غول

بیست مائے محبت نکہ روزان
بیست زیند لاشن کاتہ ڈکھ روزان
بیست آسہ پیو مت بارتھ پرتھ زسل
تتہ گیوی زن پھولہ و فی میا ز غول

بیست تو مران آسی پرتھ کاتہ سر
بیست آسہ بسان تالمک رہبر
بیست زندگی ہند انداز بدل
تتہ گیوی زن پھولہ و فی میا ز غول

मेंछयुल शाह

ये'ति श्रवन्य गछि ताजुँ अमारन हुंद,
ये'ति नगमुँ ग्यवन शे'हजारन हुंद।
ये'ति सबजारुँक्य वलि जामुँ फसुँल॥
तति गे'व्यज्यन फवल्लुवुन्य म्योन्य गजुँल॥०॥

ये'ति माय मो'हबत नखुँ रोजान,
ये'ति जिंदुँ लाशन कांह डखि रोजान।
ये'ति आसि प्यो'मुत हौरिथ प्रथ छल॥
तति गे'व्यज्यन फवल्लुवुन्य म्योन्य गजुँल॥०॥

ये'ति नो'मरान आसी प्रथ कांह सर,
ये'ति आसि बसान कलमुक रँहबर।
ये'ति जिंदगी हुंद अंदाजुँ बदल॥
तति गे'व्यज्यन फवल्लुवुन्य म्योन्य गजुँल॥०॥

بیٹے آسہ بنم بیٹے آسہ آسن
 بیٹے آسن کا بچان زبون تہ لسن
 بیٹے واہ واہ کڑی کڑی وہ تھہ ہل چل
 تہ گیتو زن پھولہ پوڑ میاں غزل

بیٹے آسہ شہل ہراز پن
 لے آسہ پنہڑ تے ساز پن
 بیٹے آسہ لسان انداز نہرل
 تہ گیتو زن پھولہ پوڑ میاں غزل

ये'ति आसि बज्रम ये'ति आसि असुन,
ये'ति आसन कांछान ज्यो'न तुँ लसुन।
ये'ति वाह वाह कॅर्य कॅर्य व्यथि हलचल॥
तति गेव्यज्यन फवल्लुवुन्य म्योन्य गजुँल॥०॥

ये'ति आसि शुहुल हमराज पनुन,
लय आसि पनुँन्य तय साज पनन।
ये'ति आसि लसान अंदाज न्यरल॥
तति गेव्यज्यन फवल्लुवुन्य म्योन्य गजुँल॥०॥

غزل

سمیکر چھ قدم نہناؤکھ کیا
سیکھ شاٹھ دو ہے سگناؤکھ کیا

دل آرد راز چھ للہ نادان
بے غرض رتہ دتہ بادکھ کیا

احاس پنن ییلہ کالٹھ ژھن
دل کائسہ دئم وہ لساؤکھ کیا

ونہ پدی چھ برابر مٹریس تانی
پیر روستے وتھہ ژ بھاؤکھ کیا

تھہ مہل چھ کاون ناویہوان
ژھر چنڈے اتھہ ژ کماؤکھ کیا

مہ چھ مٹریچے ژوتے لڑنوک
زپون ہنردگ للہ ناؤکھ کیا

गजुल

समयिक्य छि कदम नॅहनावक क्याह ।

से'कि शाठ द्वहय सगुनावख क्याह ।।

दिल ऑविल्य राज छु ललु नावान ।

बे गरजन वति वति बावख क्याह ।।

एहसास पनुन ये'लि गोलिथ छुन ।

दिल कौंसि वनुम वलसावख क्याह ।।

वतु पॅद्य छि बराबर मँजिलस तान्य ।

पदि रो'स्तुय वथ चु बनावख क्याह ।।

थदि म्वलु छु कमावुन नाव प्यवान ।

छरि चंदु तय अथु चु कमावख क्याह ।।

म्वछि मंज छुय जुव तय लरजु जुवुक ।

जीवन हुँज दग ललु नावख क्याह ।।

غزل

کہتے میاں نے تھو از رچھ کر کر کر
از بوز تہ پگھک تھو سوری سوری

مے چھ آس یہ لسیچ او موب
چھس سپان زندہ دہ پش ٹر ٹر

مے چھ ہتھج ارکتہ دہ ند رچھ
مے نہ عادتہ پکنس تھھ کر کر

دہ ند مہون پرتھ کیا لاری دن
دیوانہ گیتو کتیاہ پری پری

مستی تہ جوانی کس رورے
بیہ کلم کلم ہستی پیہ ہری ہری

اکھ آس رچھم بیہ کوٹھم رت
خوہ شہویر توے چھم کھون ہری ہری

गज़ुल

कथि म्याने थव अज़ रछि कॅर्य कॅर्य ।
अज़ बोज़ तुँ पगहुक थव सो'र्य सो'र्य ॥
मे' छे' आश यि लसनुँच अवुँ मूजूब ।
छुस सपदान जिन्दुँ द्वहदिश मॅर्य मॅर्य ॥
मे' छे' ह्यमतुँच अरज़थ व्वंदि रॅछमुँच ।
मे' नुँ आदथ पकुँनस थफ कॅर्य कॅर्य ॥
व्वंदुँ म्योन पॅरिथ क्याह लारी वन ।
देवानुँ गॅमुँत्य कूत्याह पॅर्य पॅर्य ॥
मॅसती तुँ जवॉनी कस रुजुँय ।
ये'ति कम कम हॅसती पे'यि हॅर्य हॅर्य ॥
अख आश रॅछिम बे'यि कौछुम रुत ।
ख्वशबोयि तवय छम ख्वन बॅर्य बॅर्य ॥

غزل

بُربادی وہ تھو بو دیاوان گئے
جشنِ پیٹھ جُشنِ مناوان گئے

مرنگ ماتم نے حارانی
مرنگ سامانہ بناوان گئے

ظالم گئیہ ظلمتس رچھ کران
زٹھو کائچھین کیا بیتچناوان گئے

بیٹہ مٹانہ دو جوڑک نیب نشان
وتہ پیدی تانٹھ نہناوان گئے

بیٹہ کالہ بگاہ پھول بے قلم وہی
بس گاہلو گاہلو رادان گئے

गजुल

बुरबोदी ब्बुबव धावान गॅय ।
जॅशनस प्यठ जॅशनु मनावान गॅय ॥

मरनुक मातम नय हॉरॉनी ।
मरनुक सामानु बनावान गॅय ॥

जॉलिम गॅयि जुलमस रॉछ करान ।
जिठ्य कांछन क्याह हेछनावान गॅय ॥

ये'ति म्यानि वो'जूदुक नेब निशान ।
वतुँ पॅद्य तामथ नॅहनावान गॅय ॥

येति कालुँ पगाह फो'ल्यु बेकुँल व्हय ।
बस गाटुँल्य गाटुँल्य रावान गॅय ॥

غزل

مے وں چھ دلہ ہے امار یکھنا
 ٲر چھکھ مے دلہ کے قرار یکھنا

مے یشہ چھ لہج تیلی ٲر ییلہ چھکھ
 ٲر زندگی ہند بہار یکھنا

تنے ترے یہ پوت ہوتھ وئے کیا
 مے راتھ دوہ انتظار یکھنا

دوہو میوئے ٲہ مس جوانی
 رچھتھ دھپس منتر خار یکھنا

ٲر چھکھ بستھ منتر دس مے ہر دم
 ٲر آتما ترے قرار یکھنا

गजुल

मे' बुनि छु दिलुसुय अमार यिखना ।
 चुँ छुख मे' दिलुकुय करार यिखना ॥
 मे' यछ छे' लबनुँच ते'ली चुँ ये'लि छुख ।
 चुँ जिदंगी हुंद बहार यिखना ॥
 तनय चे' यनुँ पो'त ह्योतुथ वनय क्याह ।
 मे' राथ द्वह इन्तिजार यिखना ॥
 वो'जूद म्योनुय तुँ मॅच जवॉनी ।
 रॅछिथ वछ्स मंज खुमार यिखना ॥
 चुँ छुख लॅबिथ मंज दिलस मे' हरदम ।
 चुँ आत्मा चुँय करार यिखना ॥

غزل

وقتِ برونہر آدم سٹھا بدلان گو
تو درسِ دکتہ ساتھ دُچھ انسان گو

یام زورن ہنر لجس پینہ نین خبر
نام ڈول انسان دُچھ شیطان گو

دارِ بر دوتھی تھا دنگ معہ کلہو رواج
بندِ گرَن مَنر پڑھ اکھا تر شیران گو

عیشِ عشرتِ زندگی ہندو گے درہ گان
باز رس مَنر بس شرو گان انسان گو

اتھ مہتھ لہ کپار نیں گے عام کتھ
چھانچھ پوتیک غاب دُچھ سامان گو

بھتھ پھرتھ گر ددل کور وقتن اسپر
زندہ پائے ٹوٹھ گر شرادان گو

गजुल

वक्तुँ ब्रोंहं आदम स्यठा बदहान गव ।
क्वदरतस दिथ माथ वुछ इन्सान गव ॥
याम जोरन हुँज लँजिस पनुँन्यन खबर ।
ताम डो'ल इन्सान वुछ शैतान गव ॥
दारि बर वँथ्य् थावुँनुक म्वकल्यव रिवाज ।
बंद गरन मंज प्रथ अखा त्रँहरान गव ॥
ऑश अशरत जिदंगी हुँद्यं गँयि द्रवगान ।
बाज़रस मंज बस श्रवगान इन्सान गव ॥
अथुँ मुहिथ ल्वकुँचार न्युन गँयि आम कथ ।
छाँछि पूत्युक गॉब वुछ सामान गव ॥
बुथ फिरिथ गरुँ वोल को'र वक्तन अँसीर ।
जिंदुँ पानय टोठ गरुँ त्रावान गव ॥

زان

کُن تھوڑی زہم بیلہ حالِ دلِ باوے
تس سستہن کمرناوے زان

دوہینم سہنریج نظرا تراوے
میٹھر میلہ بیلہ زانکھ پان
دل اڈ شپیل گشگہ زلہ ناوے
تس سستہن کمرناوے زان

کھتھ کھتھ کھتھ اکھ تڑھ بوزناوے
پان پنن زانن اٹھنزان
تھتھ مننر آتم گیان دُزناوے
تس سستہن کمرناوے زان

जान

कन थैव्यज्यम ये'लि हालि दिल बावय ।
तस सँत्यन करुँनावय जान ॥

दो'पनम स्यजरुच नजरा त्रावय,
मे'चि मीलित ये'लि जानख पान ।
दिल अदुँ शीतल गंगुँजलुँ नावय ॥
तस सँत्यन करुँनावय जान ॥ ० ॥

कथि कथि कथ अख तिछ बोजुँनावय,
पान पनुन जानुन अन जान ।
तैथ्य मंज आतम ज्ञान वुजुँनावय ॥
तस सँत्यन करुँनावय जान ॥ ० ॥

کُئی پشِ ثَیْبِہ وَنِ بَیْٹِہ پَٹھ دیاوے
 بوزِ کھ بس اکھ اُنڈِرم تان
 رَاوِٹھ لَبَنک ژھل بییہ باوے
 تَس سَٹھن کَرناوے زان

مَژرُک اَٹرا تَیٹھ کَرناوے
 اوسکھ کیا پَر کرکھ اَنمان
 دَیہ سَٹھن لَیہ ہُنڈِپے کَرناوے
 تَس سَٹھن کَرناوے زان

कुनिरुँच चेनुँवन यिथुँ पौठ्य द्यावय,
बोजख बस अख अँदरिम तान।
रौविथ लबुँनुक छल बे'यि हावय॥
तस सँत्यन करुँनावय ज्ञान॥ ०॥

मचरुक असरा त्युथ करुँनावय,
ओसुख क्या चुँ करख अनमान।
दयि सुँन्जि लयि हुंद पय करुँनावय॥
तस सँत्यन करुँनावय ज्ञान॥ ०॥

غزل

را دُن چُم لبُن نِهَنده رادان گزنده
کل نیبَرَم دَوِیَنَم نَزادان گزنده

سَمِیس پُشتر تَه لَوَب پان نَهون
نَهز رُک نَهز را دِه تَه پِراوان گزنده

بر دُ لول حِیائِس پِچو لِه عالم
دِیِر پِیَنز تَه نَظَر کُتر اوان گزنده

شَر تَه پِراو مُشغِر کُت آسِه مودُر
چِه تَه زِیَر تَه اَمِر تَه چادان گزنده

زاتک گو پِستَه مِیَتَه اَز نِیک پِزِر
پِگِیَک رُت کاپُتَه تَه چِهادان گزنده

زَهو کِه تَه زَهو تَه جَوانی کَوُتَه تَه نَظَر
مِیَتَه رَوِزِ پِیَنز بِلُ رادان گزنده

गजुल

रावुन छु लबुन न्यथ रावान गछ ।
कल ने'बरिम दो'पनम त्रावान गछ ॥
समयस पुशरिथ लो'ब पान थवुन ।
थजरुक थजरा व्वथ प्रावान गछ ॥
बरुँ लोल हयातस फ्वलि आलम ।
दुँयि हुँज चुँ नजर कतुँरावान गछ ॥
श्रो'पराव टे'छर कड ओसुँ मो'दुर ।
चथ जहर चुँ अमरयथ चावान गछ ॥
रातुक गव पथ बुथि अँज्युक पजर ।
पगुँहुक रुत कांछ तुँ छावान गछ ॥
छवकि त्वछ तुँ जवौनी को'ठ तुँ नजर ।
युथ रोजि बितुर बँडरावान गछ ॥

غزل

نیمِ نستی و چہمِ بدلان
کرمِ تنہا پینِ ستروان

بہتہ وچہ رازِ گدیٹھ از
اچھو پینہ نمونے بوڑ شیطان

وچہم ہنتہ لکڑ لوسا سکھ
اچھو دیونٹھم نہ اکھ انسان

تھون کتھ کیت چھ مون بھے
اگر آس تھس ستروان

اگر تلوار ماران اکھ
قلم لچھ بڈر چھ سپدان

چھ بڈرن پانہ اناس
نتے بڈرن پتے یس بھگوان

गजुल

नियम नीती वुछिम बदलान ।
कँरुँम तनहॉयियन सूँत्य ज़ान ।।
बिहिथ वुछ राजुँ गदि प्यठ अज़ ।
अँछव पनुँन्यव मे' बो'ड शैतान ।।
वुछुम हुति लूकुँ लूकाह सख ।
अँछव ड्यूतुंम नुँ अख इन्सान ।।
थवुन कथ क्युत छु मोतुन बय ।
अगर आसी यमस सूँत्य ज़ान ।।
अगर तलवार मारान अख ।
कलम लछि बैद्य छु सपदावान ।।
छु बदलुन पानुँ इन्सानस ।
नतय बदलुन पे'यस भगवान ।।

عزل

بیشتر کل تَس به پزاران چھس
تشد هر دم دِشاران چھس

بستگر کروٹھ بیہ سنگدل
به چھس به یس زگارن چھس

دوپن به به جامه لاگتھ چھتر
ژلم بهتھ پان مارن چھس

ازیک دوه گو پگاه بوزد
به سونچتھ شب گذارن چھس

سه گزده زینتھ به زوانتھ
پنه سونچتھ به مارن چھس

منگم بود دوس به حافر چھس
اماه زو تَس به دارن چھس

गजुल

यसुँज कल तस बुँ प्रारान छस ।
तसुदं हरदम व्यचारान छस ।।
सितमगरळबे'यि संग दिल ।
यि छस बुँय यस जि गारान छस ।।
दो'पुन यिमुँ जामुँ लॉगिथ छैत्य ।
चल्यम ह्यथ पान मारान छस ।।
अँज्युक द्वह गव पगाह बोजव ।
यि सूंचिथ शब गुजारान छस ।।
सु गछि जीनिथ यि जुव तामथ ।
यितुय सूंचिथ बुँ हारान छस ।।
मंगंयम यो'दवय तुँ हॉजिर छस ।
अमाह जुव तस बु दारान छस ।।

غزل

دل کہتہ پاٹھو تس باؤن مے ہیچناو
ہا منہ اوش کہتہ تزاؤن مے ہیچناو

گزرؤن سازیس نتھ اندرے جھم
تہہ کے راز پڑناؤن مے ہیچناو

لوس لوچ ادا بنہ یس نش
تس کن ٹیکہ نو مرادون مے ہیچناو

راوتھ لینگ مانے پتہ ون
ژنشل من گوڈ راؤن مے ہیچناو

سومہ روپہ ستھن ممل ووتھ پانس
سہزلا پیرا جھاؤن مے ہیچناو

نپہ نیہ من گرھ زوٹن اندرے
کہتہ پاٹھن از ناؤن مے ہیچناو

गजुल

दिल किथुं पौंद्य तस बावुन मे' हे'छनाव ।
हा मनुं ओश त्रावुन मे' हे'छनाव ।।
ग्रजुवुन साज युस न्यथ अंदरय छुम ।
तमिकुय राज प्रजनावुन मे' हे'छनाव ।।
लोलस लोलुच अदा बनि यस निश ।
तस कुन ड्यकुं नो'मरावुन मे' हे'छनाव ।।
राँविथ लबनुक माने पतुं वन ।
चन्यचल मन ग्वडुं रावुन मे' हे'छनाव ।
स्वनें र्वपुं सैत्यन म्वल वो'थ पानस ।
स्यजरा पजरा छावुन मे' हे'छनाव ।।
नपुं नपुं मन जौतुन अंदरय ।
किथुं पाव्यन अज नावुन मे' हे'छनाव ।।

غزل

مئے ہو رمِ آتشِ تیس وچھ ما اثر گو
سہ پردے ووتھ مگر رازس وڈھر گو

زخمِ جذباتہ کے لپ ووتھ چھ و پترن
سوختہ ووتھ دگ زپڑ اندری قہر گو

سہ شہر زن تہ رازن شتر چھ پیران
گٹو اونہم شتر چھو کہ لہ جگر گو

گنڈن ہیوت تہو تہ میانس اعتبار
مئے پیران یس دہ ہے پرتھ کانہ پیر گو

حقس دیکہ لوگ تہ زرن زن تہ کہ لہ گو
چھ سپنچ کتھ مگر سپنس تہ سر گو

गजुल

मे' होरुम ओ'श तैमिस वुछ मा असर गव ।
सु परदय वो'थ मगर राजस वछर गव ।।
जखुँम जजबातुँकुय ललुँविथ छु व्यतरुन ।
सुविथ वुठ दग जरुँन्य अँदरी कहर गव ।।
सु शमाह ज़नतुँ रौचन मंज छु प्रजलान ।
गटव ओ'नहम मचर छवकुँलद जिगर गव ।।
ग्युंदुन ह्यो'त तैम्य ति म्यौनिस एतुँबारस ।
मे' प्रारान यस द्वहय प्रथ कांह पहर गव ।।
हकस दकुँ लो'ग तुँ रँछरुन ज़नति क्वलि गव ।
छे' सनुँनुँच कथ मगर सीनस ति सर गव ।।

اظطراب

روہ خستہ تر کر نقابس
کرے پہ ممتو شبابس

وہ ہے سو ندر تر پیرتھ
تھو ہے یہ وچہ پہ شیرتھ
نیٹدرے ممتس جنابس
کرے پہ ممتو شبابس

سریج نزل بہ وہ ما!
سو تر ممتو گر شہان تنہا!
مس چھکھ تر آب و تابس
کرے پہ ممتو شبابس

इजतिराब

एवखसथ चुँ कर निकाबस।
करुँहय बै मँत्य शबाबस॥

वनुँहय स्वंदर चुँ पूरिथ,
थवुँहय यि वछ शीरिथ।
ने'न्दरे मँतिस जनाबस॥
करुँ हय बै मँत्य शबाबस॥०॥

सिर्ययिच जुँचल बुँ बनूहा,
स्वति मँज्य गछान तनुँहा।
मस छुख चुँ आबुँ ताबस॥
करुँहय बुँ मँत्य शबाबस॥०॥

بو مبر و نیا گلابس
 عاشق چھ گر دابس
 ساقی پھران شرابس
 کر ہے بہ نمتو شبابس

نو مرتھ پڑ مار تھو د تل
 باغس پھولن و سن گل
 دم سور اظطرابس
 کر ہے بہ نمتو شبابس

لاحد تہ بے بدل چھکھ
 یا و ن پڑ چھکھ ازل چھکھ
 دپتہ زہر از ربابس
 کر ہے بہ نمتو شبابس

बो'म्बुर वन्या गुलाबस,
आशक छु गिरदाबस।
साकी फिरान शराबस॥
करुँ हय बुँ मँत्य शबाबस॥०॥

नो'मरिथ चुँ टॉर्य थो'द तुल,
बागस फ़वलन विसन गुल।
दम सोरि इजतिराबस॥
करुँहय बुँ मुँत्य शबाबस॥०॥

लाहद तुँ बेबदल छुख,
यावुन चुँ छुख अज़ल छुख।
दितुँ जीर अज़ रबाबस॥
करुँहय बुँ मँत्य शबाबस॥०॥

غزل

نِزَانِ مئے نشِ گو سہ یار میوئے
جگرِ گرہ بے قرار میوئے

بہ وادِ لُٹکِ گیسِ گرہِ تَس
مگر پریشان ہمار میوئے

نہ آسکِ ظہنِ چھ میونِ آسُن
نہ بیتِ نہ نتِ کُنہِ شمار میوئے

مئے پترِ لیشِ وہ ہر پیچِ نہ رزہِ تھ
سہ تو نہ پترِ ہند و ہمار میوئے

چھ نہ پانی نہ چاڑِ بادِ تھ
چھ ما کُنہِ اختیارِ میوئے

مئے آسِ رچھِ رچھِ چھ چاڑِ بہہ چِ
زُداں چھ مری مری امار میوئے

गजुल

चलान मे' निश गव सु यार म्योनुय ।
जिगर कॅरिथ बे करार म्योनुय ॥
बुँ वादुँ लसनुक गॅयस कॅरिथ तस ।
मगर परेशान ब्यमार म्योनुय ॥
न आसनुक ज्वन छु म्योन आसुन ।
न ये'ति न तति कुनि शुमार म्योनुय ॥
मे' पछ यसुँज वह्य हे'चिम नुँ रॅछरिथ ।
सु तोति पछि हुंद व्यकार म्योनुय ॥
छि नगमुँ चॉनी तुँ चॉन्य बावथ ।
छु मा कुनुय यखतियार म्योनुय ॥
मे' आश रॅछ रॅछ छे' चानि यिनुँची ।
जुवान छु मॅर्य मॅर्य अमार म्योनुय ॥

غزل

اکھ راز راتنگ تے تے وئے
اکھ راز پگھلک پہ تے بئے

بیٹیہ واد نو ہمپہ ہے چنگ
کر یکھ تے بیٹیہ نو زائہ وئے

اُندرم مے پانس چھے خبر
بوزکھ تے کیا کوتاہ وئے

بیٹہ بیٹھ تے ترو تھہ بورین
مے تے دوت نا پڑاران تے

اکر لٹ مے اکر لٹ ماو مہتہ
ہر نپہ گلابا بے چھنے

زینہ روزنگ کس چھے طماہ
بیٹہ چھی سران سکتیہ زینہ

गजुल

अख राज़ रातुक चे' ति वनय ।

अख राज़ पगुहुक बुँति बनय ॥

बे'यि वादुँ नो ह्यमुँहय यिनुक ।

कर यिख चुँ बे'यि नो जांह वनय ॥

अँदरिम मे' पानस छय खबर ।

बोज़ख ति क्याह कोताह वनय ॥

यनुँ प्यहुँ चे' त्रोवुथ योरयुन ।

मे' ति वोत्त ना प्रारान तनय ॥

अकि लटि मे' अकि लटि हाव बुथ ।

हरुँ नतुँ गुलाबा बुँय छनय ॥

जिंदुँ रोज़नुक कस छुय तमाह ।

ये'ति छी मरान कौत्याह ज्यनय ॥

غزل

بیستہ مالہ لگان مستان ہند
پر چھ شہرے زن دیوان ہند

بستی ہند زینہ زن گوشت موت
چھ حباب تھوان شمشان ہند

چھینہ ترعایہ بہان کلمہ شہباز
بہ خوف بدیود طوفان ہند

بیستہ راتھے بستی اس تہ از
چھینہ نیب نشانہ مکان ہند

چھینہ کائہرہ پشتادان وعدہ دہش
بیستہ خون گرہان ارمان ہند

بیستہ گاہلو گاہتو جانا دار
چھینہ دانہ کھوان انسان ہند

गजुल

ये'ति मॉलुं लगान मस्तानन हुंद ।
यि छु शहरुंय ज़न देवानन हुंद ॥
बॅसती हुंद ज़्युठ ज़न गोमुत मो'त ।
छु हिसाब थवान शुमशानन हुंद ॥
छिनुं छायि बे'हान कुल्य शे'हजारस ।
यनुं खोफ बड्योव तूफानन हुंद ॥
ये'ति राथुंय बॅसती ऑस तुं अज़ ।
छुनुं नेब निशानुं मकानन हुंद ॥
छुनुं कांह पशतावान वॉन्प देंहदिश ।
ये'ति खून गछान अरमानन हुंद ॥
ये'ति गाटुंल्य गॉमुंत्य जानावार ।
छिनुं दानुं ख्यवान इन्सानन हुंद ॥

غزل

ثریٹھ بیلہ دیا دان احساس پُئیں
نہتھ دُڑناوان تیلہ باس پُئیں

وگ ٹرٹھ بیلہ جگرُس اُنڈرو اُنڈرو
تیلہ چھو کہ نہ کر احساس پُئیں

وَق بدن بڑو ٹھٹھ روح بدلے
گو عام سہ سہس "بو" خاص پُئیں

دو پُئیں گزھ تڑاؤن، تشر اؤن
دو پُئیں سہ چھ لوہمت لاس پُئیں

قسم ہنڈ چھنہ تس آنرے کانہر
دو پُئیں دتھ دچھ تس پاس پُئیں

गजुल

न्यथ ये'लि द्यावान एहसास पनुन।
न्यथ वुजुंनावान ते'लि बास पनुन॥
दग चटि ये'लि जिगरस अँन्दुर्य अँन्दुर्य।
ते'लि छवकुँलद करि एहसास पनुन॥
वक बढुँलुँनुँ ब्रोँठुँय रवख बदले'य।
गव आम सु युस बो'व खास पनुन॥
दो'पनम गछ त्रावुन, मँशरावुन।
दो'पमस सु छु लो'बमुत लास पनुन॥
कसमन हुंद छुनुँ तस अँसुँरुय कांह।
दो'पमस दिथ वुछ तस पास पनुन॥

غزل

فقط دُروِ نہ بہارِ کِ غم
مے چھا ننتہ بیمِ شہارِ کِ غم

چھینر کر جاے سوعہ کھ شانتا
مے چھا ننتہ گر بارِ کِ غم

بجائی چانہ نہنر کس ہش
مے چھم پیو نے گزارِ کِ غم

ہینگ ہیون واہ گو دل ستھ
مے چھا ننتہ انتظارِ کِ غم

مے دھچھ تھلہ تھلہ کلن پینہن
مے کر اوس شالہ بارِ کِ غم

مے باسہود روشک حق ہیو
مے چھا ننتہ زارِ پارِ کِ غم

गजुल

फकत दजुँवुँनि बहारुक गम ।
मे' छा नतुँ ये'मि शहारुक गम ॥
छपुँन्य किच जाय स्वख शौन्ती ।
मे' छा नतुँ गरुँ बारुक गम ॥
बजौयी चानि हुँजं कस रुँश ।
मे' छुम पनुँने गुजारुक गम ॥
यिनुक ह्यो'न वादुँ गव दिल सथ ।
मे' छा नतुँ इन्तिजारुक गम ॥
मे' वुछ थलि थलि गुल्यन पनुँन्यन ।
मे' कर ओस शालुँमारुक गम ॥
मे' बास्योव रोशनुक हक ह्युव ।
मे' छा नतुँ जारुँ पारुक गम ॥

امار

فرّارِ دلِ گومِ قرارِ روم
 مے بینہ سہ موصوم یارِ اٹھ لوگ
 مے گزندِ کرانِ ووزی چہ پڑھینن نثر
 مے بینہ سہ مثرِکِ جہارِ اٹھ لوگ

نقلمِ کرانِ گوِ اِشاہِ خلوکھ
 چوانِ مَسِ گوِ امارِ میٹونے
 اچھرتہ سیدِ گئے یہ باسِ میتہ لوگ
 مے بینہ سہ کُزِ نیکِ سوارِ اٹھ لوگ

چھ ہوشِ ڈڈمترِ بیگانہ بلبل
 بزمِ چھ از توہمہ راونکِ بلو
 وچھو پیئے راوکِ مترِ چھ برونٹے
 رنِ اگر اے نزارِ اٹھ لوگ

अमार

फिरॉर्य दिल गोम करार रोवुम ।
मे' यनुँ सु मोसूम यार अथि लो'ग ।।
मे' ग्रंद करान व्वन्य छि परँ छे'न्यन मंज ।
मे' यनुँ सु मचुँरुक जहार अथि लो'ग ।।
कलम करान गव इशारुँ खलवख ।
चवान मस गव अमार मयोनुय ।
अछर ति से'द्य गॅयि यि बास मे'ति लो'ग ।
मे' यनुँ सु कुनिरुक सवार अथि लो'ग ।।
छि होशि डॅल्य मुँत्य व्यगानुँ बुलबुल ।
यिमन छु अज वॅहमुँ रावुँनुक बैल्य ।।
वुछव यिमय रॉव्यमुँत्य छि ब्रोंदुयँ ।
रलन अगर अय मजार अथि लो'ग ।।

یہ بے کسی ہنڈ چھ تازہ لپون
 مے داغ اشر کی اشی چھلم از
 یہ نو دمت من چھ آیتن تس
 مے راپر تھو سہز سنگار اتھ لوگ

यि बेकॅसी हुंद छु नाज ललुँवुन,।
मे' दाग अशिकी अशी छॅलिम अज॥
यि नोवमुत मन छु आयतन तस।
मे' रायि तॅम्य सुँजि सिंगार अथि लो'ग॥

غزل

مہ کر دم بھڑو امارچ کتھ
بنے گائن مئر سہارچ کتھ

نہ باون کینہ نہ کینہہ بوزن
یہ ما گیر لولہ نارچ کتھ

نہ لولس گل نہ شوقس تیہہ
توے چھینہ پانہ بنارچ کتھ

چھ گائس مئر دوسے گاٹلہ
کرکھ پینہ گاٹلہ جارچ کتھ

دلن بیٹہ آسہ وٹھ گوٹ
مہ کر تتر زار پارچ کتھ

ڑے بیہو شہرن دغا کورے
مہ کر تتر اعتبارچ کتھ

गजुल

मैं कर दम फुट्य अमारुँच कथ ।
बे'गानन मंज सहारुँच कथ ।।
नै'बावुन के'न्ह नै के'न्ह बोजुन ।
यि मा गँयि लोलुँ नारुँच कथ ।।
न लोलस कल नै शोकस ते'ह ।
तवय छे'नुँ पानुँ न्यारुँच कथ ।।
छि गाटस मंज द्वहय गाटुँल्य ।
करख यिनुँ गाटुँ जारुँच कथ ।।
दिलन ये'ति आसि वठ गोमुत ।
म कर तति जारुँ पारुँच कथ ।।
चे' ये'म्य शहरन दगा को'रनय ।
म कर तति एतुँबारुँच कथ ।।

غزل

تے لوگتھ وہ فی زلن اکھ تاب ہیو زن
 بہ ہارن اوش مے رووم تاب ہیو زن

نہنتھ میانس منس اندر برابر
 مگر دورہر چھ ترلہ ون اب ہیو زن

طما پانیارکے نے کائسہ ہند غم
 چھ زیند روزن گوشت سہراب ہیو زن

سے چھم ہمراز بیہمی وتر وتر بہ کینہ نس
 پزیرس اپنریک دلہنتھ کہنخاب ہیو زن

سوہن کتھ کیٹ کرن کاتھیں بے مطلب
 نرن مارن بنود آداب ہیو زن

गज़ुल

चे' लोगुथ व्वन्य चलुन अख खाब ह्युव ज़न ।
बुँ हारान ओ'श मे' रोवुम ताब ह्युव ज़न ।।
चुँ न्यथ म्यॉनिस मनस अंदर बराबर ।
मगर दूरयर छु चलुवुन आब ह्युव ज़न ।।
तमाह पानन्यारुँकुय नय काँसि हुंद गम ।
छु जिंदुँ रोज़ुन गो'मुत सँहलाब ह्युव ज़न ।।
सु छुम हमराज़ ये'म्य वति वति बुँ कुनुँनस ।
पँज़िस अपज़्युक वल्लिथ क्यमखाब ह्युव ज़न ।।
स्वरुन कथ क्युत करुन कांछुन बे' मतलब ।
मरुन मारुन बनोव आदाब ह्युव ज़न ।।

غزل

مے چھم ازبس مے چھم از بادنگ شر
مشر بہتہ مشر رہے مشر بادنگ شر

ژہنس پتھ کال نے بروئہ کالہ کے غم
جوانی ہنر سے پڑھنے یادنگ شر

مے مشر رہے تے تے مشر باسن کوڑھس ہے
کنے دون، دون کنے گنر بادنگ شر

نہ بندت کائنہ ہندے پاری زانے
اماہ تریے متو بس ژڑھراونگ شر

سے ددرہ چون چھم باسان تیامت
چگر اندریم مے بس تریے بادنگ شر

गजुल

मे' छुम अज बस मे' छुम अज बावनुक शर ।
मचर यिथ मचरसुँय मंज रावुनुक शर ॥
च्यतस पथ काल नय ब्रोंहं कालुँकुय गम ।
जवौनी हुँज मे' पछ नय यावनुक शर ॥
मे' मंज तय चे' मंज बासुन गो'छुस बुँय ।
कुनुय दन, दन कुनुय गेंजंरावुनुक शर ॥
न बन्दुत काँसि हुंद नय पौर्य ज़ानुँय ।
अमाह चे' सुँत्य बस रँछरावनुक शर ॥
मे' दूर्यर चोन छुम बासान कयामथ ।
जिगर अँन्दर्युम मे' बस चे' हावुनुक शर ॥

غزل

موٹہ کر فزی یاد، برو نہر کُن کائنہ مودا مانہ کر
چھہ شہر وہ پرن ہندے سو کائنہ ستری یارہ کر

تھپھ اتھس کڑی تھے ژے کرنے کوچہ پھیر پتہ تراونے
مٹری لس چھہ پانہ واٹن بس تنہے انماہ کر

بادنک انداز استھ بوزنس چھہ کائنہ مگر
دل پنن دور کرتہ پانے مشکین درماہ کر

بیستہ چھہ آدم خور آدمی شکلہ مٹری وہ ذیلہ گمتری
کس رٹو کھو رکس ونو مولیٰ تین وارانہ کر

رٹھ دیس دامن منگس ووز بس زون آزاد پانٹو
زندگی پڑا دکھ اتی ووتھ وہ ذیتے سامانہ کر

गजुल

मो चुँ कर फॅरययाद, ब्रो'न्ह कुन काँसि मो दामानुँ कर।
छुय शहर व्वपुँरन हुंदुय, मो काँसि सँत्य यारानुँ कर॥
थफ अथस कॅर्यथुँय चै' करुँनय कोचि फ्युर पतुँ त्रावुँनय।
मॅन्जिलस छुय पानुँ वातुन बस त्युथुय अनुमानुँ कर॥
बावुँनुक अंदाज आँसिथ बोजुँनस छुनुँ कांह मगर।
दिल पनुन दो'र करतुँ पानय मुश्किलन दरमानुँकर॥
ये'ति छि आदम खोर आदुँम्य शकलि मंज व्वन्य यलुँ गॅमुँत्य।
कस रटव ख्वर कस वनव मो बॅस्यतियन वॉरानुँ कर॥
रठ दयस दामन मंगुस व्वन्य बस जुवुन आज़ाद पादँय।
जिंदगी प्रावख अँती व्वथ व्वन्य तिमय सामानुँ कर॥

غزل

وسه دڼه سیردیک ده ذکاش به چپس
نپه نپه کروڼ آکاش به چپس

وچه میون عکس هپه ژندرس منږ
گپه راژن تیر کران قاش به چپس

نهندکھ کتیر کتیر ناو ټر ون
پیتر سیمیک بار نقاش به چپس

گلر زړو ژرے گزهی زړو آسته وچه
کلر بولن بلبله باش به چپس

دوه رانده دوجو دس راجه کرته
پهغه گلزارس نو آش به چپس

गजुल

वसुँवुँनि सिरययुक व्वन्य गाश बुँ छुस ।
नपुँ नपुँ करुँवुन आकाश बुँ छु स ॥
वुछ म्योन अकुँस छुय चँन्दरस मंज ।
गटुँ रौचन ति करान काश बुँ छुस ॥
नँहनावखा कति नाव चुँ वन ।
ये'मि समयुक बारुँ नकाश बुँ छुस ॥
गलि ज्यव चे' गछी ज्यव ऑसिथ वुछ ।
कँल्य् बोलन बुलबुलुँ बाश बुँ छुस ॥
द्वह राथ वो'जूदस रौछ कँरिथ ।
यथ गुलजारस नँव आश बुँ छुस ॥

غزل

تو کُجھ نے کیشہر مئے نے گو کیسہ نہ تہِ ماحِل
وَتے نہ بھٹیسے زَن گو دُور مَنزِل

ٹھکائس واڈ کاتیاہ ہمسفر میاں
مئے باسیو د مَنزِل و تہِ مَنزِل چھ شکیل

وچھم ناراہ گند پیتے برو نہ چھ کاتیاہ
نہ مہمنے مَنزِل نہ پہنچے مَنزِل نہ شکیل

پز دِل کئے سگم شاباشہ بابھ
شرر اوںہم تہ بھٹرتھ نروہم دِل

خبر اہم سئے چھنے روزون زانہہ
مگر پائے پین بے دِراس قاتِل

गजुल

तो'गुम नय के'न्ह मे' नय गव के'न्हति हॉसिल।
वतय जे'ठेयि ज़न गव दूर मँन्जिल॥
ठिकानस वॉत्प कौत्यह हमसफर म्यॉन्प।
मे' बास्योव मंज़ वतिय बुथि वथ छे' मुशिकल॥
बुछुमना राह गुज़र पतुँ ब्रॉन्ह छि कौत्याह।
न हुमनुँय मंज़ न यिमनुँय मंज़ बुँ शॉमिल॥
पज़र दिलुँकुय कुनुम शाबाशि बापथ।
मच़र ओ'नहम तुँ फुटरिथ त्रोवहम दिल॥
खबर ऑसुँम समय छुनुँ रोज़ेवुन ज़ांह।
मगर पानय पनुन बुँय द्रास कौतिल॥

شیچہ

سَنَہِ صَبحِکِ مَسِ جَوِ واپِ گُلُو
 سَنَہِ شامِکِ گُو عَالَمِ تَنہا
 وَنِ رازِ دُکِ دَدَنِ لَفْظِ مَنَہِ
 ہَمرازِ بَنِ ہَمرازِا بَنِ
 پَنتِ کَسِ کَسِ بوزِی سَفَرِ مَنَہِ
 اُسِ پِکِ یوَدُوے تَنہا تَنہا
 آوازِ دِہِ گِیہِ مِٹھِ غزلِ
 تِلِ دَاوِ دِلِ بَیہِ پائِ بِلِ
 لَفْظِ ہُنْدِ مِیلِ سَوِ رُسنِ
 پَنتِ گِڑھِ تَہِ گِڑھِ عَالَمِ تَنہا
 رِیے رُوٹِیے دامنِ مَوگِ مَکھِ تَہِ
 مَحْبُوبِ تَہِ بِنِ عاشقِ بَہِ بَہِ
 چَھسِ گُلِ ہِ تَہِ بِنِ تَہِ بِلِ بَسِ
 نِپِہِ بَاسِہِ چَمِنِ تَنہا تَنہا

शे'छ

संजुं सुबहुँकि मस चव वारुं गुलव ।
संजुं शामुँकि गव आलम तनहा ॥
वन राज दिलुक द्वन लफज़न मंज ।
हमराज बनय हमराजा बन ॥
पतुं कुस कस बोज़ी सफरस मंज ।
अँस्य पँक्य यो'दवय तनुँहा तनुँहा ॥
आवाज दिलुँच गँयि मीठ गजुँल ।
तुल दौद्य दिलस बे'यि पानय बल ॥
लफज़न हुंद मेलुन सोन रलुन ।
पतुं गछि तुँ गँछिन आलम तनहा ॥
चे'य रो'टमय दामन मो'गमख चुँय ।
महबूब चुँ बन आशक बनुँ बुँय ।
छस गुल बुँ तुँ बन चुँय बुलबुल बस ।
नतुँ बासि चमन तनुँहा तनुँहा ॥

غزل

بیہ دما اندریم پتر باوے بہ دل ہاوے دہلو
راہہ کہن زخم دگے دگ سہوے پہ لاناوے دہلو

بیتھ گرس منتر چاہے باپت اوس بہر تھ خاصہ گٹھ
تمہ ہرک از دار بر کوچن اندر ہاوے دہلو

دود سے دل تے تہ پوت بہت تھ مشراو پانس نیر گٹھ
دار اشہ جی دہن رخن بہتھ مکھ کھتہ سوہراوے دہلو

راہ پر نہ اکر دہ نہ تھانڈکھ راتھ دہ محل تالس
چشمہ لگے دہ نہ پراکھ پان ما ہاوے دہلو

ریتھ گنڈن میانہن امارن ددی نہ اندری سٹور گوکھ
چاد کیتھ آسن گوتڑھم کیا مس پھلے چھاوے دہلو

پاس دتھ دیہر شد مے دوتھ بوز از یورک پڑ روز
یاد لہ کپارگ چھے کپتھ نر نری ژہ تھس یادے دہلو

गजुल

बे'ह दमा अँन्दरिम पजर बावय बुँ दिल हावय व्वलो ।
रातुँक्यन जखमन दगुँय दग, स्वय बुँ ललुँनावय व्वलो ॥
यथ गरस मंज चानि बापथ ओस पूँरिथ खासुँ कुठ ।
तमि गरुँक्य अज दारि बर कोचन अंदर हावय व्वलो ॥
दो'द मे' दिल चे'य पो'त ह्यो'तुथ मँशराव पानस नेर गछ ।
दारि अशिची द्वन रवखन प्यठ म्वखतुँ सो'म्बरावय व्वलो ॥
रावुँ बुँति अकि द्वहँ तुँ छांडख राथ द्वहँ कुलि आलमस ।
चँशमुँ लगुँनय दरुँ तुँ प्रारख पान मा हावय व्वलो ॥
रे'ह गँडुँन म्यान्यन अमारन दँद्य तुँ अँदरी सूर गोख ।
चाव क्युथ आसुन गो'छ क्या मस फुलय छावय व्वलो ॥
पास दिथ दयि सुंद मे' वो'नमय बोज अज योरुक चुँ रोज ।
याद ल्वकुँचारुक छुयय के'ह ब्रुँज्य च्यतस पावय व्वलो ॥

غزل

غزل لیکھ نکو وہ ذی چھ انداز سگتیاہ
چھ بادان تہے بادی ہتر راز سگتیاہ

لوہ زر لوگ خیالِن اچھ زن ژھوکان گڑ
دلس منتر گززان گبیر بے سحر ساز کاتیاہ

نہ پترھ زندگی ہتر نہ پترھ کالہ پگپہج
کران توتہ لسنک چھ آغاز سگتیاہ

چھ بدلے گوشت از یہ تاشیر ہو مک
مزان گئے کران توتہ پرواز سگتیاہ

गजुल

गजुल लेखुँनुक्य व्वन्य छि अंदाज कौत्याह ।
छि बावान तिमय बौव्य मुँत्य राज कौत्यह ।।
ल्वचर लो'ग खयालन अछर ज़न छ्वकान गॅय ।
दिलस मंज ग्रज़ान गॅयि बे'स्वर साज कौत्याह ।।
नॅ यछ जिंदगी हुँजं नॅ पछ कालुँ पगुँहुँच ।
करान तोति लसनुक छि आगाज कौत्याह ।।
छु बदलय गो'मुत अज यि तौसीर हवुँहुक ।
मरान गॅय करान तोति परवाज कौत्याह ।।

غزل

بدمی نیکی سے کیا گنہگار
سہراں کس کیا نہ کہو کیا کوڑ
بہ چھس نہ درم نہ پزیرن چھم
کرکھ کوتاہ ہر گاش ٹھوڑ

بہ چھس شہل نہ بیسہ نیرمل
بہ پزیران راہ ہے اندر
مے کرس راہ سی چھم چھس
پکان ہتھ تار کن لروڑ

زہر پون چھم سہ و نیران
نہ شرف پون انر تیکر یا ٹھوڑ
بہ چھس شکر مے وز در شکر
منر پان حافس کوڑ

یوہ گو پیٹھ لوگمت داں
بہ زار لو زار پیٹھ ہے پیٹھ
بہ چھس درم پدی وہ ندس چھم
دے نہی پائے مے اٹھ روٹ کوڑ

مہتھ اٹھ کیا ہر نکھ گربار
یا دھن یا امیری میاں
بہ چھس آمت زھورے بے شک
مگر پزیرن پیسی تے زھور

بہ چھس رکوش شہود مے آزار
وہ نیران نہ تر نہ تر چھم
گنہگار سہرے نہ پزیرس
کاٹھہ سہ زان پانی پالس پھوڑ

गजुल

बँदी नीकी मे' क्याह गँजरुँन्य,
 स्वरान कुस क्याह तुँ कँम्य क्याह को'र।
 बुँ छुस चँन्द्रम तुँ प्रजलुन छुम,
 करख कोताह चुँ गाशस ठो'र॥
 बुँ छुस शीतल तुँ बे'यि न्यर मल,
 बुँ प्रजलान राँचनुँय अन्दर।
 मे' कर्मस राजुँसी छम छुस,
 पकान न्यथ तारुँकन लरि लो'र॥
 जहर चो'न च्यथ सु व्यतुँरावुन,
 तुँ श्रो'परुन अमर्यतुँक्य पौठ्यन।
 बुँ छुस शंकर मे' विजि विजि,
 मुशकिलन मंज पान हौँजिर को'र॥
 यवगव प्यठुँ लोगमुत दावस बु,
 जार्यव जारुँ पे'जनुँय प्यठ।
 बुँ छस द्रौपदी व्वंदस छुम दय,
 तँमी पानय मे' अथुँ रो'ट को'र॥
 मुहिथ अथुँ क्याह चुँ निख गरुँबार,
 या धन या अँमीरी म्यौँन्य।
 मगर पुरुँवुन पे'यी चै'य छो'र॥
 बुँ छुस र्यो'श स्यो'द मे आचारा,
 व्यचारन मंज ति श्रोचर छुम।
 गिन्ध्यम स्यजरस तुँ पजरस कांह,
 सु जौँनिन पौँन्य पानस फो'र॥

غزل

کہنچہ احساس دویہم بس چہ تم تھدی تھدی وثران واک
مے کیت گے آسے کا چھان راتھ دین رسہ رسہ مے مارنا واک

مونگم و تر پود مے ترہس کیت یہ اوسم راونک ارمان
مگر پتہ برو نہر مے ترا وکھ کم ستگر کیتو زھارن واک

مے پیچہ زندگی ہنر اکھ خوشی اکھ خاہشا منج مکھ
دو پکھ بیتہ بھی مران دھ ہرش وتن بیٹھ دھ گدارن واک

میشی راج گو جذباتوسے ہیوت پاڈ پانے پوت
بڈین شہرن اندر چھی ناہ کاتیا کم چھ تارن واک

کرد زہد روزنچ اہی کمس بیتہ کالہ پکھنچ پترہ
چھ ماران یم فقط کیشن چھ آدم زیاد مارن واک

गजुल

कुँनिथ ए'हसास दो'पहम बस छि तिम थेंद्य थेंद्य व्यचारन वॉल्य ।
मे' क्युत गॅय आय कांछान राथ द्यन रसुँ रसुँ मे' मारन वॉल्य ।।
मो'गुंम वति पो'द मे' चलुँनस क्युत यि ओसुम रावनुक अरमान ।
मगर पतुँ ब्रो'न्ह मे' त्रॉविख कम सितमगर कूँत्य छारन वॉल्य ।।
मे' पगहुँचि जिंदगी हुँजं अख खो'शी अख खॉहिशा मँजंमख ।
दो'पुख ये'ति छिय मरान दौंहदिश वतन प्यठ दांह गुजारन वॉल्य ।।
मिशीनी राज गव जजु'बातुँवुँय ह्यो'त पॉन्य पानय पो'त ।
बड्यन शहरन अंदर छिय नालुँ कौत्याह कम छि तारन वॉल्य ।।
करव जिंदुँ रोजुँनुँच ओही कॅमिस ये'ति कालुँ पगुँहुँच पछ ।
छि मारान यिम फकत केंचन छि आदम ज्यादुँ मारन वॉल्य ।।

غزل

ردان دل را و ہر زہتہ کیا وئے دگر تڑپئے زن ہن ہن
چھ دھڑکتی کراڈ از پرائنہن نوین تے امر ہے ز صحن

نگان چھپنے آتش تہ ہارن بیسلہ نرلان ٹکھ نہتہ بن کا نرٹھا
گڑھان گلہ زلو قدم روزتہ لگان بیسلہ پانہ نیاس زھن

چھیس وئے ہاوکے شرادتہ نرلان مٹرباگ وئے تے پتہ
نہس چھا کا نہ پرورد پتہ وانہ نادان پور مٹرباگ وئے

ز پھن ہند سایہ شہبازا جھ بختا دار ہے پلوشان
نہ مانن کر مئے ہند رنڈ دزان تس نابستہن تن

سہ میر کیا بس امروائی ردان چھے مائج کوہ چھلاوان
منس تس شک نرلان ساری ڈیکس چھے بری تیس پزرن

गजुल

रिवान दिल रॉवमुँच च्यथ क्या वनय दगि चॅट मे' जन हनहन ।
छि वॅथ्य मुँत्य क्रॉत्य अज़ प्रान्यन तय नवव्यन तय आमिनुँय जखमन ॥
तगान छुनुँ ओ'श ति हारुन ये'लि चलान टुँख निथ पनुन कांछा ।
गछान गलि ज्यव कदम रुजिथ लगान ये'लि पानुँन्यारस छ्यन ॥
छु यस वतुँ हावुँकुय त्रॉविथ चलान मंज बाग वतुँनुँय प्यठ ।
तॅमिस छा कांह परुद पतुँ वातुँनावान पूरुँ मॅजिलस वन ॥
जिदयन हुंद सायि शे'हजारा छु बख्तावारुँ नुँय पोशान ।
नॅ मानुन करमनुँय हुंद दंड दजान तस नारुँ सूँत्यन तन ॥
सु मरि क्या यस अमर वॉनी दिवान छय मॉज क्वछि ललुँवान ।
मनस तस शक चलान ड्यकस छुय सिर्ययि तस प्रजलान ॥

غزل

اُڑتا پیسہ راتھ پیٹھ وونم نیند نہ آئے وقتس پیٹھ
بجس زن زینہ دنی کیج کھسیر تیا سیریہ وقتس پیٹھ

مے دوپیس سہر پہنے چھے تے قہنہ شولہ مارا اوہ نہ
تہ دوپیم پان کالٹھ وچھ مہ کر بار شک سختس پیٹھ

مے رڈ مس کھو رہ تہ پڑھس اچھ وٹھ کیا کیا پور تھ اندری
تہ دوپیم سا دکاڑا چھکھ مہ گڑھ بیتھ ساہختس پیٹھ

مہ گڑھ میانہن کتھن پڑنناد پہنے باوکے تھن را
مے دوپیس جھس نہ تہڑا چار کر روغن بہ مختس پیٹھ

کران اوہ اوہ چھ پر دگر پیٹھ یس کیا باس دگ کیا گے
چھ نہج دگ پتا تے یس پھوان جھ دے پونختس پیٹھ

गजुल

अँजिच पे'यि राथ पे'ठ्य वो'ननम ने'न्दुर चलि ऑनि वक्तस प्यठ।
लँजिस ज़न चेनुँ वन्य पगुँहुँच, खसी त्या सिरियि वक्तस प्यठ॥
मे' दो'पमस स्यजँस पनुँने छुय चे' कुँसमथ शेळुँ मारान वॉन्य।
हुँ दो'पनम पान गॉलिथ वुछ मुँ कर बॅल्य रश्क बखतस प्यठ॥
मे' रँट्यमस ख्वर तुँ प्रुछमस अँछ वँटिथ क्या क्या पो'रुथ अँदरी।
तुँ दो'पनम सादुँ कौँचाह छख मँ गछ यथ सादुँ रखतस प्यठ॥
मँ गछ म्यान्यन कथन प्रजुँनाव पनुँने बावुँकुय थजराह।
मे' दो'पमस छस नुँ तीचाह चौर, करुँ रोगन बुँ मौँखतस प्यठ॥
करान ओ'ह ओ'ह छि पर दगि प्यठ, यिमन क्या बास दग क्या गॅय।
छे' ज़खमुँच दग पताह तैस्य युस प्यवान बुथि वाय प्वखतस प्यठ॥

غزل

ثرینہ وَن دگر ہنر تہ دگر ہند باس منگ
سیلہ منگن چھ اچھ تلہ کیہر خاص منگ

دون تہ نون ہنر کتھ کتھ اچھ کیا ایسی
ہتہ بدین ہنر ترا دکتھ لھ ساس منگ

نر بلوچ گن نیامتھ مشینی نہنگی
رہتھ تہ وہ نہ منگ بیتہ وہ ندرک اناس منگ

دو کھ چھ سہلے ، سہ کھ چھ وپراون بحال
شاد روز کھ پوشہ دن اچھ واس منگ

गज़ुल

चेनुवन दगि हुँज तूँ दगि हुंद बास मंग ।
ये'लि मंगुन छुय अथुँ तुलिथ के'हं खास मंग ॥
द्वन तूँ च्वन हुँजं कथ कँरुथ अति क्याह लुँयी ।
हतुँ बघन हुँजं त्राव कथ लछ सास मंग ॥
नवि य्वगुँच न्यामथ मिशीनी जिंदगी ।
च्यथ तूँ व्वंदुँ मंग बे'यि व्वंदुक ऐहसास मंग ॥
द्वख छु सहलुँय, स्वख छु व्यतुँरावुन महाल ।
शाद रोज़ख पोशिवुन अथावास मंग ॥

پشاور

دس بہارک وہ تھ پہ آرَن
 وہ لہ شہارَن مَنتر بَسو
 ماری بیٹہ کُڑ پک زہارَن
 وہ لہ شہارَن مَنتر بَسو

بیٹہ چھ کھنڈ پیر کیا گے
 بسو تین ہنڈ چھپن نشان
 بیٹہ چھ چھو کھ لوگت امارَن
 وہ لہ شہارَن مَنتر بَسو

نئے فصل نئے تریش کھ لہ پے
 نئے چھ کادَن ہنڈ گھون
 بیٹہ ہرڈ لوگ وپر وارَن
 وہ لہ شہارَن مَنتر بَسو

मशवरुँ

दस बहारुक व्वथि नुँ आरन,
व्वलुँ शहारन मंज बसव ।
मौर्य ये'ति कुनिरुँक्य जूहारन ॥
व्वलुँ शहारन मंज बसव ॥ ० ॥

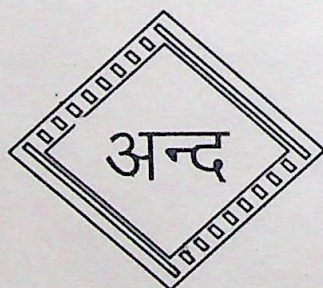
ये'ति छि खडंर येरुँ कया गरुँ,
बैस्पतियन हुंद छुनुँ निशान ।
ये'ति छु छवख लोगमुत अमारन ॥
व्वलुँ शहारन मंज बसव ॥ ० ॥

नय फसुँल नय त्रेश क्वलुँनुँय,
नय छु कादन हुंद ग्यवुन ।
ये'ति हरुद लोग वीरि वारन ॥
व्वलुँ शहारन मंज बसव ॥ ० ॥

بیتھنا منتر باگ کُنہ بجر
 سڑک پہٹھ شہرس اندر
 ہر تہ نیروم اخبارن
 وہلہ شہارن منتر بسو

سورس کُورن سئے مورم
 آپے احساس ہتھ
 زیادہ مورس گھاٹ جارن
 وہلہ شہارن منتر بسو

बेहमुँना मंज बाग कुनि बजि,
 सड़कि प्यठ शहरस अंदर।
 मरुँ तुँ नेर्यम अखबारन॥
 व्वलुँ शहारन मंज बसव॥०॥
 मोरुनस कुन्यरन मे' मोरुम,
 आदुँमुँय एहसास ह्यथ।
 ज़्यादुँ मोरुस गादुँ जारन॥
 व्वलुँ शहारन मंज बसव॥०॥

سپتارینہ